

VAN PASSIE NAAR CAPREOLUS FIELDSPORTS

'De jachthut in Oosterhesselen bestaat al ruim 50 jaar. Er is geen elektriciteit en water. Kaarsen, de houtkachel en een kampvuur zorgen voor licht en warmte. Water wordt in jerrycans aangevoerd.'

Henk Meijeringh (1961) was Register Accountant maar besloot in 2017 zijn calculator aan de wilgen te hangen; dat was tevens het jaar dat hij begon met Capreolus Fieldsports. Een praktische cursus reeënbeheer voor beginnende reewildjagers.

Het jagen zit hem in het bloed. Zijn vader jaagt, zijn opa jaagde. En allemaal in de buurt van Oosterhesselen, bij Emmen. Ondanks dat hij al heel veel reeën heeft geschoten, verveelt jagen hem geen moment. Sterker nog, hij heeft er een extra dimensie aan toegevoegd. Hij wil zijn kennis en ervaring graag overdragen en beginnend reewildjagers begeleiden tijdens hun jachtpraktijk. 'Want het is namelijk heel bijzonder om erbij te mogen zijn wanneer een van mijn cursisten zijn eerste ree schiet. Om te beleven wat dát met iemand doet.'

De cursus duurt drie dagen. Twee dagen in het veld en een dag op de Berkenhorst. En dan heeft de cursist nog een jaar lang de tijd om een bok en een geit bij Meijeringh te schieten. Hij gaat met iedere cursist net zolang mee het veld in totdat de twee reeën geschoten zijn. Vandaar dat hij per jaar maximaal zo'n tien mensen kan begeleiden. Dan kan hij optimale aandacht garanderen en cursisten de beste individuele begeleiding geven.

Aanwezigheid van reeën

Vanaf dag één duiken de cursisten de praktijk in. De eerste dag gaat over het leren kennen van het veld, over de voorbereiding en hoe tot de juiste keuzes te komen. Meijeringh: 'We rijden eerst een rondje door het veld. Ik leg alles uit

over windrichtingen en dat die in het veld steeds kunnen veranderen. Over hoe je daar als jager op anticipeert. Waar je je (mobiele) hoogzit neerzet. Ik laat de cursisten de wissels zien. En krap-, veeg- en ligplaatsen. En vraatschade. Het boonsel niet te vergeten. Alle sporen die het ree in het veld achterlaat komen aan de orde. Want alleen zo kun je de kans op een ontmoeting vergroten.' Alles bij elkaar een zeer intensieve dag met voor de cursisten heel veel interessante onderwerpen en inzichten. Alles is er op gericht om jagers, als ze eenmaal alleen in het veld zijn, de juiste keuzes te laten maken.

Vanuit alle posities schieten

De tweede dag worden onderwerpen van de eerste dag kort herhaald om vervolgens met een persluchtbus Weihrauch HW 100 aan de slag te gaan. In het bos rond de jachthut staan op verschillende afstanden borden met daarop afbeeldingen van levensgrote reeën. De cursisten schieten vanaf diverse posities: een schietstok, een verplaatsbaar grondzitje, een mobiele hoogzit, aangestoken langs een boom of liggend op de grond vanaf de rugzak. Er is naar gestreefd om het realiteitsgehalte zo hoog mogelijk te krijgen. De HW100 komt qua gewicht en hantering in de buurt van een kogelbus en de reeën staan allesbehalve optimaal dwars.

Älgklockan

De deelnemers leren op een ree te schieten dat niet helemaal dwars staat. Dat doet hij aan de hand van een Älgklockan, een Zweedse elandenklok. Daarop is precies te zien onder welke hoek je het dier waar moet raken om een

dodelijk schot in hart of longen te geven. Bij elanden schieten ze zelfs bijna loodrecht op de borst omdat de kogel bij zo'n groot dier niet voorbij het middenrif komt. In Schotland doen ze dat bij herten soms ook. 'Bij reeën nooit doen want dat geeft geheid een weidwond. Mijn oefening op de reeën is bedoeld om te laten zien dat het ree niet volledig dwars hoeft te staan. Voelt het echter niet goed? Schiet nooit buiten je comfortzone.'

De rugzak van Henk

Op de tweede dag is 'de rugzak van Henk' een verrassend onderwerp. Wat neemt hij mee als hij op jacht gaat? Allereerst heeft hij een zachte rugzak; het liefst gemaakt van 'stille' stof. In die rugzak zit alles wat hij nodig heeft. En het blijft erin, dus ook na de jacht. Alles heeft zijn vaste plek zodat hij ook in het donker alles blindelings kan vinden. Hij maakt te vaak mee dat jagers vlak voor de jacht de spullen los uit hun auto halen. En na de jacht gaat het ook weer los de auto in. Dat werkt niet want je vergeet altijd wel iets.

'Ben je eenmaal op de hoogzit, gebruik dan de eerste tien minuten om je rugzak uit te pakken. De natuur heeft toch even tijd nodig om aan je te wennen. Zorg er wel voor dat je zo snel mogelijk schietklaar bent. Doe vooraf in ieder geval de kogels in het magazijn. Sluit de grendel en dan doe het magazijn in de buks; dan is de buks 'onderladen'. Dan hoef je alleen nog maar

te grendelen om te kunnen schieten. Sommige buksen hebben een veiligheidssysteem waardoor je zelfs al een kogel in de loop zou kunnen doen voordat je de hoogzit opgaat.' Meijeringh doet dat uit principe nooit. Heb je een keer een andere buks, dan kun je met mijn methode niet de fout in gaan.

Berkenhorst

De derde dag van de cursus is op Nationaal Jachtschietcentrum Berkenhorst in Elspeet. Daar werkt Meijeringh parttime als baanbeheerder en schietinstructeur. Opgelegd schieten vanaf de zandzakjes is volgens hem geen oefening maar het inschieten van de buks. Dat laatste moet uiteraard wel goed gebeuren want hij wil op 100 meter 3 schoten in een rondje van 3 cm hebben. Dan pas staat de buks goed. Zijn advies is dan ook: focus op het doel, niet op het richtkruis. 'Maar om echt te oefenen moet je schieten vanaf de schietstok, aangestoken, uit de vrije hand of opgelegd. Je moet van alle markten thuis zijn want in het veld kom je alle schietposities tegen. We zijn met de cursisten de hele dag op de Berkenhorst.'

Praktijkjaar

Maar na de theorie- en praktijkdagen begint het eigenlijk pas echt. Vanaf dat moment mogen cursisten binnen maximaal één jaar een geit en een bok schieten. Bij Meijeringh in het veld. En steeds onder zijn begeleiding. De cursist komt net zolang

De rugzak van Henk

- Gehoorbescherming (actief)
- Verrekijker
- Afstandsmeter
- Gezichtscamouflage
- Handschoenen
- Muskietenjas
- Ontweidhandschoenen
- Toiletrol
- Reservebatterijen
- Boresnake (altijd vanaf de grendel erin)
- Vast mes met ontweidhaak
- Sleepkoord
- Bellenblaas (Action: 5 stuks 0,99€)
- Tyraps
- Touwtjes
- Windmeter (snelheid)
- Spreader (om buikholte te koelen)
- Muggenstift

naar Oosterhesselen totdat hij uitsluitend onder begeleiding zijn twee reeën heeft geschoten. De cursist doet alles zelf. Vanaf de uitgebreide voorbereidingen totdat het ree in de vriezer ligt. De cursist zoekt zelf de hoogzit uit, ontweidt het ree zelf en transporteert het zelf naar de slachtplaats, verwerkt het in technische delen en portioneert het ree zodat het de vriezer in kan. Dat verwerken oefenen de cursisten trouwens de tweede dag van de cursus ... met een haas. De meeste cursisten hebben namelijk nog nooit een dood dier uit de jas getrokken en aangezien dieren allemaal hetzelfde in elkaar zitten, werkt het goed om eerst met een haas te beginnen.

Vanaf eind oktober tot eind januari werkt Meijeringh als deer stalker in Schotland op Talladh a Bheithe estate ten westen van Pitlochry aan de rand van Cairncorms National Park. Hij begeleidt jagers tijdens de deer stalking in het kaalwildseizoen. Steeds vaker komt het voor dat jagers niet meer uit zijn op grote trofeeën maar meer de uitdaging met zichzelf aan gaan om het schichtige kaalwild te beheren. De herten staan, zeker tijdens de bronst, stijf van de adrenaline en hebben minder aandacht voor hun omgeving. Ze lopen je bij wijze van spreken zo omver, dus is de inspanning voor de jager duidelijk minder. De hinds, smaldieren en kalveren bewegen zich in roedels die

alles op grote afstand al zien aankomen. Ze zijn extreem alert en dus voor de jager een flinke uitdaging om in het ruige terrein dichtbij genoeg te komen om een zeker schot af te geven.

Het belang van goede conditie

Een goede conditie van de jager is essentieel. Dat geldt voor Nederland maar zeker ook voor Schotland. Want wanneer je pas na uren bersen tot schot kan komen, dan moet je wel snel kunnen herstellen om goed te schieten. Meijeringh geeft jagers het advies om een paar maanden voor de jacht in Schotland te gaan wandelen. Het liefst met enige bepakking en wat dikkere kleding want de oefeningen moeten zo dicht mogelijk de werkelijkheid benaderen. De beste tip die hij heeft: ga 1-2 keer per week zwemmen. Daarbij gebruik je alle spieren. En zwemmen is sowieso goed, ook wanneer je niet jaagt.

Apps op je telefoon

Meijeringh is een perfectionist. Helemaal in zijn voorbereidingen op een jachtdag. De rugzak staat uiteraard klaar met de standaarduitrusting en op zijn smartphone bekijkt hij voor vertrek nog even zijn favoriete apps voor de laatste stand van zaken. Uiteraard Buienradar, dat behoeft geen uitleg. Windfinder als app voor op de telefoon maar zeker ook voor op

de PC. Windfinder geeft op graden nauwkeurig de windrichting aan met de snelheid. Op de smartphone geeft Windfinder de windverwachting in blokken van drie uur aan; met daarbij de verwachte temperatuur. Windfinder is voornamelijk te gebruiken voor de hoofdwindrichting. In het veld heeft hij altijd zijn bellenblaas bij zich om steeds te kijken hoe de wind in bepaalde delen van het veld vaste patronen heeft of juist steeds verandert. Verder gebruikt hij Viewranger, een GPS-app. Snel even de hoogzitten of de aanschotplek van een ree markeren. De ballistische app van Swarovski is handig bij het inschieten van de buks en voor als er een ballistische toren op de richtkijker zit.

Een laatste tip van Henk Meijeringh: Bij het schieten nooit het voorhout op een harde ondergrond leggen. Minimaal je hand ertussen houden. Als er niets tussen ligt dan krijg je opschot tot wel 10 centimeter. 🐾

Meer info: capreolusfieldsports.nl

